

FITXA PER A TREBALLAR

SUPER PEPO I EL JARDÍ DELS DESITJOS

Amb aquesta activitat treballem

Recerca de solucions als problemes.

Conseqüències dels nostres actes.

Repercussions de les nostres activitats en l'entorn i la naturalesa.

Reconèixer els nostres errors i buscar solucions a aquests.

ODS: 13 i 15, en tractar la història sobre respecte a la naturalesa i les conseqüències dels nostres actes.

[Coneix els ODS.](#)

Durará

Una sessió.

Necessitarem

Conte o Vídeo *Super Pepo i el Jardí dels Desitjos*.

Cicles 1, 2

Consideracions prèvies

Els autèntics superherois han de tindre una sèrie de capacitats que els permeten estar pendents de les persones i resoldre els problemes que se li plantegen. Deuen aprendre a observar, analitzar circumstàncies, informació, història, ...

Poden posar en pràctica aqueixes capacitats analitzant la informació que apareix en la història i sempre, ajudar altres persones a sensibilitzar-se de l'après en la història.

Hi ha diversos ensenyaments importants que es trauen d'aquest conte:

- Ser conscients de les ocasions en les quals, en la nostra vida quotidiana, estem balafiant menjar.
- Prendre consciència que, en un món global, tots els comportaments són importants.
- Sentir l'important que és ajudar altres persones a sensibilitzar-se.

Desenvolupament

Llegir el conte o visionar el vídeo.

Prova d'atenció (opcional, depenent de l'edat de la classe)

En finalitzar la lectura, i depenent de l'edat de la classe, podem iniciar una ronda de preguntes per a assegurar-nos que han comprés el seu contingut. Hauran de respondre si les següents afirmacions són Vertaderes o Falses:

- Teresa s'encarrega de cuidar el jardí del col·le i regala a la seua amiga Celia les flors perquè les vengua en el mercat.
- Super Pepo va fer molt bé a tancar el forat de les abelles perquè així va evitar que picaren a més persones.
- Que no hi haguera flors al jardí aqueixa primavera no tenia res a veure amb les abelles.
- Les abelles són pol·linitzadores i ajuden a estendre les llavors perquè cresquen les flors.
- Els autèntics Superherois com Pepo mai s'equivoquen.

- Super Pepo, encara que es va equivocar, va saber trobar una solució al problema.

Cal reflexionar

Reflexionar sobre el contingut del conte, a partir de preguntes com aquestes:

- A què es dedica Teresa? I Celia?
- Què ressaltem de la figura de Teresa? I de la figura de Celia?
- Quin problema trobem en la història? Per què es produeix?
- Quina és la resposta de Pepo davant el descobriment d'aqueixa situació? Quines conseqüències produeix? Què fa Pepo per a solucionar-ho?
- Què podem aprendre de Pepo en aquesta història?
- Encara que no se l'esmenta en el conte, a què supervilans ajuda, sense voler, Super Pepo en aquesta història?

Aquesta història té diversos ensenyaments importants. Comenteu les que més us hagen cridat l'atenció.

SUPER PEPO I EL JARDÍ DELS DESITJOS

Hola soc Pepo! Ja porte tres anys en l'Acadèmia de Superherois de Jotam a la qual vaig a les vesprades en eixir del col·le. I gràcies a que he treballat intensament i, sobretot, he escoltat i ajudat als altres, he aconseguit les meues tres capes de colors: la Blava en el meu Primer curs, la Verda en el Segon i la Roja en el Tercer.

He de dir-vos que el més dur per a un Superheroi com jo, no és aconseguir les capes sinó mantindre-les després.

Estar sempre atent al que succeeix al teu al voltant és molt difícil i molt cansat.

Per això, aquesta vegada, sí que vaig ficar la pota fins al fons i en comptes de ajudar, vaig empitjorar les coses. El millor serà que vos conte el que va passar:

Durant els recreos, el que més ens agrada fer a la meua amiga Irene i a mi, és visitar a Teresa. Ella s'encarrega de cuidar el col·le quan no estem i també el jardí. Ens encanta que ens ensenye els noms de les flors i com hem de cuidar-les perquè creixquen. Nosaltres ho diem "El Jardí dels Desitjos" perquè mentre les olorem demanem desitjos a veure si se'ns compleix algun.

Teresa ens va contar que la majoria de les flors li les regala a la seua veïna Celia, que ha vingut d'un país que està molt lluny. Per a arribar ací va haver de creuar amb avió una mar molt gran. Com els bitllets costen molts diners, Celia en ven les flors que Teresa li regala en el mercat i amb això aconsegueix reunir prou per a viatjar i visitar a la seua família.

Però què havia passat? El jardí del col·legi sempre ha sigut molt bonic, no obstant això, enguany, quan va arribar la primavera, a penes van eixir flors i ningú sabia per què ...

Un mes abans de primavera, jo estava amb els meus amics al recreo. Jugàvem a l'amagatall entre els arbres quan, de sobte, van eixir un munt d'abelles d'un rusc. Irene va començar a plorar. Una abella li havia donat un bon mos a la cama. Com jo soc un superheroi, la meua obligació era ajudar als meus amics i evitar que les abelles picaren a més xiquets. Vaig pensar i vaig pensar, i se'm va ocórrer una gran idea, o almenys això vaig creure: tapar el forat on vivien les abelles amb paper i zel. Així tots els xiquets podrien jugar tranquils al pati.

No em vaig donar compte de la meua equivocació fins fa unes setmanes quan la profe ens va explicar en classe "la pol·linització". Ja sé que és una paraula molt rara però jo mai l'oblidaré. La profe ens va dir que les abelles són pol·linitzadores, és a dir, que quan busquen en les flors el nèctar per a fabricar la mel i es posen en elles, arrossequen amb els aneguts de darrere el pol·len. Aqueix pol·len en caure en altres flors fa que cresquen i isquen més flors. "Uy, uy, uy!" Vaig pensar." Crec que he armat un bon embolic al no deixar que les abelles complisquen la seua funció". Irene em va mirar amb els ulls com a plats mentre la profe continuava parlant del paper de les abelles en la naturalesa. En acabar la classe, eixim corrent al jardí a llevar el paper que tapava el rusc de les abelles, però ja era tard, havien desaparegut.

Ara compreneu per què em sent tan trist? Teresa s'ha quedat sense les flors que tant havia cuidat, Celia sense poder visitar a la seua família i el col·le sense colors. Quin Superheroi estic fet! Aquesta vesprada ni tan sols he pogut concentrar-me en l'Acadèmia, només pensava en les abelles, les flors i la pol·linització. En acabar l'última classe he decidit explicar-li-ho també a la profe de l'Acadèmia..

— Vaig fer alguna cosa que no està bé, estic trist i a més crec que a part de Teresa i Celia, les abelles han d'estar molt, però que molt enfadades amb mi.

— No has de posar-te trist Pepo, a vegades ens equivoquem; pensem que arreglem un problema i el que estem fent és causar un altre. Però el més important és que ho vas fer perquè vas pensar que ajudaves als altres i t'has adonat del teu error. Durant les vacances pensa en què pots fer per a solucionar-ho.

Vaig fer cas a la professora i... A que no sabeu què va passar? Que en aquest curs em vaig oferir per a ajudar a Teresa durant tota la tardor i l'hivern a cuidar el jardí.

Aquesta primavera hi ha de nou moltes flors! perquè ningú ha molestat a les abelles.

A la profe de l'Acadèmia de Superherois li va semblar genial que ajudara a Teresa i em va felicitar per la meua decisió:

— Encara que et vas equivocar, Pepo, has sabut buscar una solució. Ara al Jardí dels Desitjos torna a haver-hi flors; Teresa està contenta. Celia molt prompte podrà visitar a la seua família i tots heu entés l'important que és respectar a les abelles encara que piquen! Has demostrat que continues mereixent la teua Capa Roja.

Aquesta vegada he après una bona lliçó: Hem de ser responsables i pensar molt bé abans de fer alguna cosa, per si pot ser dolent per a altres persones.

I recorda: fins els superherois com jo ens equivoquem, però l'important és adonar-se i buscar una solució, si tu no la trobes només sempre pots demanar ajuda als altres!

Fins a la pròxima aventura, futurs i futures Superherois!

Doktor Pupes

Activitats Supervilans

Manos Unidas